

- 3) pokwitowanie kasy skarbowej lub odcinek blankietu nadawczego Pocztovej Kasy Oszczędności, potwierdzający dokonanie wpłaty na konto kasy skarbowej na dowód, że opłata została uiszczona w gotówce.

Opłata wynosi: przy wartości przedmiotu sporu do 1000 zł — 40 zł, przy wartości przedmiotu sporu od 1000 zł do 10.000 zł — 60 zł, przy wartości zaś wyższej od pierwszych 10.000 zł — 60 zł, a od reszty 0,4%, przy czem rozpoczęty tysiąc liczy się za cały. Od skarg o nieokreślonej wartości przedmiotu sporu opłatę oznacza Trybunał w kwocie od 40 zł do 200 zł.

Skarżący winien przy wniesieniu skargi uiszczyć opłatę, obliczoną według zasad ustępu poprzedniego, a od skargi o nieokreślonej wartości przedmiotu sporu opłatę w kwocie 40 zł.

Trybunał wymierzy skarżącemu opłatę dodatkową i wyznaczy mu termin 30-dniowy do jej uiszczenia w wypadkach, gdy w toku postępowania uzna:

- 1) że wartość przedmiotu sporu została podana w skardze zbyt nisko,
- 2) że wartość przedmiotu sporu, podana w skardze jako nieokreślona, może być określona pieniężnie i przekracza 1000 zł,
- 3) że od skargi o nieokreślonej wartości przedmiotu sporu należy się opłata wyższa niż 40 zł.

Niewniesienie w terminie opłaty dodatkowej powoduje pozostawienie skargi bez rozpoznania.

Władze i urzędy państwowe i samorządowe wolne są od opłat.

Trybunał może zwolnić od opłat skarżącego, który wykaże, że nie posiada dostatecznych środków na uiszczenie opłat. Za dowód może służyć odpowiednie zaświadczenie władzy administracyjnej państwowej lub samorządowej, zwierzchności służbowej lub sądu opiekuńczego. Zaświadczenie powinno obejmować dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach.

Trybunał może zwolnić skarżącego od przedstawienia odpisów".

3. W art. 14 w ust. 3 wyrazy: „w kwocie nie wyższej atoli niż 15 złotych" zastępuje się wyrazami: „nie więcej jednak niż połowę".

4. W art. 18 w ust. 3 po wyrazach: „w art. 4" dodaje się wyrazy: „13 ust. 4 art."

5. W art. 18 w ust. 4 wyrazy: „(art. 20 ust. 3)" zastępuje się wyrazami: „(art. 13 ust. 7 i art. 20 ust. 4 i 5)".

6. Art. 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 20. W postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym obowiązują zastępstwo stron przez adwokatów.

Zastępstwo adwokackie nie obowiązuje następujących osób, gdy działają czy to jako strony, czy też jako ich zastępcy: adwokatów, sędziów, prokuratorów, profesorów i docentów prawa polskich szkół akademickich, jak również stałych urzędników referendarskich Prokuratorji Generalnej i mających kwalifikacje sędziowskie lub adwokackie notariuszów.

Władze mogą być zastępowane przez swoich urzędników lub przez urzędników władz nadzorczych.

Skarżącemu zwolnionemu od opłat może Trybunał na jego prośbę ustanowić adwokata z urzędu.

Trybunał może również ustanowić adwokata celem wniesienia skargi dla osoby, która wykaże w podaniu, wniesionem do dni 14 po doręczeniu orzeczenia lub zarządzenia, które zamierza zaskarżyć, że nie posiada środków na opłatę kosztów postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (art. 13 p. 7). Adwokata tego winien Trybunał wyznaczyć w miarę możliwości z pośród adwokatów, wykonywających czynności zawodowe w siedzibie władzy administracyjnej, której orzeczenie lub zarządzenie ma być zaskarżone.

Ustanowienie adwokata z urzędu ma znaczenie pełnomocnictwa procesowego".

7. W art. 23 dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„Uczestniczący w rozprawie sekretarz sporządza protokół rozprawy, który podpisują przewodniczący i sekretarz".

8. W art. 26 skreśla się ustępy 2 i 3, a w miejsce ich wstawia się trzy nowe ustępy o następującem brzmieniu:

„W razie oddalenia skargi Trybunał, uznając, że skargę wniesiono oczywiście bezzasadnie, może zawiadomić o tem władzę dyscyplinarną adwokata, który podpisał skargę.

Opłaty, wymierzone przy wydaniu wyroku, a nie uiszczone w ciągu dni 14 od dnia doręczenia decyzji, ściągają się w drodze postępowania przymusowego w administracji.

W razie oddalenia skargi Trybunał może, mając na względzie okoliczności sprawy, zarządzić zwrot części wniesionej opłaty, jednak nie więcej niż połowę".

9. W art. 27 w ust. 4 wyrazy: „15 złotych" zastępuje się wyrazem „połowy".

10. W art. 28 ust. 1 skreśla się wyrazy: „(art. 20 ust. 3 ustawy o Najwyższym Trybunałe Administracyjnym)".

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, a o ile chodzi o postanowienia o opłatach Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Równocześnie upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do wydania jednolitego tekstu ustawy o Najwyższym Trybunałe Administracyjnym z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych niniejszą ustawą i przepisami już obowiązującymi przed dniem jej wejścia w życie.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

187.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1932 r.

o poborze rekruta w 1932 roku.

Art. 1. Zezwala się na przeprowadzenie w roku 1932 poboru rekruta.

Art. 2. Poborowi, uznani za zdolnych do czynnej służby wojskowej, powinni otrzymać wykształcenie wojskowe w ramach stanu liczebnego wojska, ustalonego w budżecie na rok 1932/33.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: *Fabrycy*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

188.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1932 r.

o ulgach kredytowych dla instytucyj rolniczych.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przedłużania na okres do lat 20 terminów spłaty kredytów, udzielonych w wysokości 10.000.000 złotych z zapasów kasowych na popieranie spółdzielczości rolniczej za pośrednictwem związków gospodarczych i finansowych tejże spółdzielczości (ust. 1 art. 10 ustawy skarbowej z dnia 22 marca 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 254).

Art. 2. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do całkowitego lub częściowego umarzania takich należności Skarbu Państwa od instytucyj rolniczych, które powstały w związku z wydaniami za te instytucje gwarancjami, względnie z tytułu udzielonych tym instytucjom kredytów.

(2) Upoważnienie to stosuje się zarówno do bezpośrednich należności Skarbu Państwa, jak i do należności państwowych instytucyj kredytowych w granicach specjalnych funduszy skarbowych, ulokowanych w tych instytucjach w związku z udzielonymi kredytami, względnie gwarancjami.

(3) Przepis niniejszego artykułu dotyczy należności, powstałych przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

189.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1932 r.

o dobrach skonfiskowanych przez byłe rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość.

Art. 1. Dobra, skonfiskowane przez byłe rządy zaborcze uczestnikom walk o odzyskanie niepodległości w latach 1830 — 1864, uczestnicy tych walk, ich małżonkowie i potomkowie mogą otrzymać w granicach uprawnień, zakreślonych przez ustawę niniejszą.

Art. 2. Osobami uprawnionymi są: uczestnicy walk o odzyskanie niepodległości w okresie lat 1830 — 1864, a w razie ich zejścia — pozostali przy życiu małżonki oraz krewni w prostej linii zstępnej, pod warunkiem, że są obywatelami polskimi, nie byli karani za przestępstwa przeciwko Państwu i zgłosili swe roszczenia do dóbr skonfiskowanych trybem powództwa sądowego przeciwko Skarbowi Państwa przed 15 stycznia 1931 r., jeżeli dobra te położone są na obszarze, na którym obowiązuje tom X cz. I Zb. pr. b. ces. ros., a do dnia 9 marca 1932 r., jeżeli dobra położone są w innej części Państwa.

Małżonek korzysta z uprawnień narówni z dziećmi. Jeżeli jest kilku krewnych, o pierwszeństwie i zakresie ich uprawnień rozstrzygają zasady prawa spadkowego.

Art. 3. Przedmiotem uprawnienia są dobra, wymienione w art. 1, przejęte bezpośrednio przez Państwo Polskie po państwach zaborczych, o ile te dobra są jeszcze w posiadaniu Państwa.

Dobra te będą uprawnionym wydane w takim stanie, w jakim się one będą znajdowały w chwili wydania.

Do dóbr, jakie uprawnieni mogą otrzymać, należą znajdujące się na gruncie zabudowania mieszkalne i gospodarcze, wszakże bez inwentarzy żywych i martwych.

Jeżeli przedmiotem konfiskaty była nieruchomości miejska, uprawnieni otrzymają wartość zabudowań, znajdujących się na gruncie w wysokości szacunku, w jakim te budynki zostały przyjęte do ubez-